

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 28/2026-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Hrivnákom, Krížna 44, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-22C/23/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-22C/23/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B1-22C/23/2023 konal bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **1 500 eur**, ktoré mu **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 28/2026-18 z 29. januára 2026 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa doručенú ústavnému súdu 18. decembra 2025 v časti, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Mestského súdu Bratislava IV (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-22C/23/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Žiada tiež prikázať mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznať primerané finančné zadostučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom. Vo zvyšnej časti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu je stranou sporu o zaplatenie 10 000 eur proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Súdny spor bol iniciovaný 9. mája 2023 podaním žaloby na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“). Opíšu chronologický priebeh napadnutého konania, sťažovateľ uvádza, že žalovaná 17. októbra 2023 podala písomné vyjadrenie k žalobe, na ktoré sťažovateľ zaslal repliku z 22. novembra 2023. Duplika žalovanej bola konajúcemu súdu predložená 4. januára 2024. Následne okresný súd vo veci nekonal, sporové strany bez výzvy zaslali svoje doplnujúce podania (sťažovateľ 11. februára 2025 a žalovaná 10. júna 2025). Nahliadnutím do elektronického súdneho spisu sťažovateľ zistil, že žalovaná podala ďalšie písomné vyjadrenie 19. novembra 2025, ktoré však sťažovateľovi zatiaľ nebolo doručené. Zdôrazňuje, že okresný súd postupoval v primerane do 5. januára 2024, od daného momentu je však absolútne nečinný.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Poukazujúc na početnú judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva k problematike zbytočných prietáhov, sťažovateľ uvádza, že od podania žalobného návrhu konajúci súd uskutočnil len základné procesné úkony v súvislosti s doručením žaloby a vzájomných vyjadrení strán sporu, ale aj táto „korešpondenčná činnosť“ bola zdĺhavá, nesústredená a bez efektu nariadenia pojednávania vo veci samej. Doterajšia dĺžka napadnutého konania (2 roky a 7 mesiacov) bez nariadenia čo i len jediného pojednávania je podľa sťažovateľa dôkazom existencie zbytočných prietáhov. Vec nie je právne ani skutkovo zložitá, strany sporu k dĺžke napadnutého konania svojím správaním neprispeli, písomne reagovali v súdom určených lehotách, a teda zodpovednosť za nečinnosť nesie samotný súd.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

4. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/963/2025 z 19. januára 2026, o ktorého ho požiadal ústavný súd ešte vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti (§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde), pripájajúc chronologický prehľad procesných úkonov realizovaných v napadnutom konaní, uviedol, že z jeho strany došlo k súdnym prietahom, keď od 5. júna 2024 do 12. apríla 2025 nekonal vo veci plynule. Prietahy boli zapríčinené pridelením veľkého množstva reštančných spisov v rámci implementácie súdnej mapy. Uvedené prietahy je preto možné kvalifikovať ako dôvodné, keďže neboli zapríčinené správaním strán sporu v označenej právnej veci. Procesný postup vo veci sp. zn. B1-22C/23/2023 je momentálne plynulý

a v súlade s príslušnými procesnými predpismi, ako aj v súlade so zásadami hospodárnosti a rýchlosti konania.

4.1. V doplnenom vyjadrení sp. zn. 1SprV/963/2025 zo 6. februára 2026 mestský súd zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení v celom rozsahu.

5. Ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa na podanie repliky k vyjadreniu mestského súdu, keďže jeho obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv) a priebeh konania v zásade opísal aj sťažovateľ v samotnej ústavnej sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého spisového materiálu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, ústavný súd upustil od ústneho pojednávania (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

7. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

8. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. decembra 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

9. Z hľadiska povahy veci ústavný súd rezultuje, že predmet konania patrí medzi bežnú agendu všeobecných súdov, zvýšenú právnu náročnosť veci sťažovateľa mestský súd neindikoval. Nie je možné konštatovať ani skutkovú náročnosť veci, ktorá by bránila konajúcim súdom rozhodnúť v primeranom čase, keďže zatiaľ nebolo vykonané ani jedno pojednávanie. V správaní sťažovateľa neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by samy osebe vplývali na celkovú dĺžku konania.

10. Pri posudzovaní postupu mestského súdu (predtým okresného súdu) ako súdu prvej inštancie ústavný súd už na úvod konštatuje, že po doručení žaloby 9. mája 2023 sa činnosť súdu obmedzila na vykonávanie procesných úkonov doručovania žaloby a vzájomných vyjadrení stranám sporu podľa § 167 Civilného sporového poriadku. Bez potreby podrobnejších analýz je pre ústavný súd podstatné, že vo veci konajúci súd nerešpektoval zásadu rýchlosti a efektívnosti súdneho konania, keď ostal absolútne nečinný od júna 2024 do apríla 2025 (10 mesiacov). Hoci dĺžka napadnutého konania zatiaľ nie je excesívna, na prejednanie veci sťažovateľa stále nie je nariadený termín pojednávania. V dohľadnej dobe tak nemožno predpokladať právoplatné skončenie napadnutého

konania, hoci povaha veci podľa názoru ústavného súdu umožňuje dospieť k súdnemu rozhodnutiu na jedinom pojednávaní.

11. S ohľadom na už zmienenú nečinnosť mestského súdu ústavný súd uzatvára, že tento nekonal tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná. Je zrejmé, že procesný postup mestského súdu v napadnutom konaní nesmeroval efektívne k rýchlemu odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa, a preto nie je zlučiteľný s jej základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. právom na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

12. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prieťahy, ktorými došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

13. Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov. Keďže predmetné napadnuté konanie nielenže nie je právoplatne skončené, ale ani v ňom nie je nariadené pojednávanie, ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal mestskému súdu, aby vo veci konal (bod 2 výroku tohto nálezu)]. Pritom zároveň dôrazne akcentuje, že príkaz ústavného súdu všeobecnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov nemá charakter odporúčania. Nerešpektovanie takéhoto príkazu spôsobuje ujmu nielen samotnému sťažovateľovi, ale aj spochybňuje dôveru verejnosti v súdny systém a vo výkon spravodlivosti (I. ÚS 92/2022, č. 16/2022 ZNaU).

14. Okrem toho sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 2 000 eur. Ústavný súd vzhľadom na všetky okolnosti posudzovaného prípadu v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 135 zákona o ústavnom súde finančné zadosťučinenie priznal, majúc pritom na zreteli, že jeho cieľom je zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

15. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia v danej veci ústavný súd prihliadol primárne na doterajšiu dĺžku napadnutého konania v trvaní dva roky 9 mesiacov a na konštatovanú absolútnu nečinnosť postup mestského súdu. Vzhľadom na uvedené rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia sťažovateľovi 1 500 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Vo zvyšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovelo (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

16. O náhrade trov konania ústavný súd rozhodol podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde a z titulu trov právneho zastúpenia priznal sťažovateľovi 949,17 eur, tak ako ju požadoval v petite ústavnej sťažnosti (bod 4 výroku tohto nálezu).

17. Pri vyčíslení náhrady trov konania ústavný súd vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Právnemu zástupcovi sťažovateľa patrí náhrada trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2025 (príprava a prevzatie právneho zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) v hodnote 2 x 371 eur a režijný paušál 2 x 14,84 eur, t. j. spolu 771,68 eur. Ústavný súd priznanú odmenu zvýšil o 20 % DPH, ktorej je právny zástupca sťažovateľa platiteľom (§ 18 ods. 3 vyhlášky), priznaná náhrada tak predstavuje celkom 949,17 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu